

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
http://www.eltemps.net
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Jaume Monzó.
Redacció de València: Núria Cadenas, Víctor Maceda,
Joan M. Oleaque.
Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redacció*), Lluís Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Alex Milian i Gemma Morales (*secretària de redacció*).
Redacció de Palma: Miquel Paycra.
Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció lingüística*), Miquel Benítez (*escàner i imatge*), Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).
Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferrí, Pere Gimferrer, Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch, Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.
Corresponsals: Pere Codonyan i Sebastià Girard (Catalunya Nord), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Marqués (Menorca), Anna Sàez (Lleida), Toni Solanelles (Andorra).

Col·laboradors: Gemma Aguilera (EL TEMPS d'Economia), Antoni Albalat, Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas, Laia Campos, Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera, Laia Climent, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines, Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi Finestres, Manuel García, Cecília Garrigós, Josep Gifreu, Xavier Gaset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite Insa, Gani Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón, Jordi Llavina, Iban L. Llop, Josep Maria López Llaví, Josep-Vicent Marqués, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdeu, Montserrat Minobis, Alexandre Muns, Miquel-Lluís Muntané, Gustau Muñoz, Joan Nebot, Toni Payà, Ricard Peris, Carles Pont, Joan Roura, Xavier Rubert de Ventós, Ferran Sàez Mateu, Eduard Sanjuán, Jordi Sebastià, Màrius Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, Antoni Strubell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terricabras, Felip Tobar, Lourdes Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo Trigo, Manuel Valencia, Àlvar Valls, Melissa Velert, Sergi Verger, Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.

Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play, Marc Vila.

Disseny: Enric Satué.

Foto portada: EL TEMPS.

Arxiu: Jesús Prats (*fotografia*), Rosa Serrano (*documentació*).
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Pere Ribalta (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Subscripcions: Quica Sena.
Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadencyra, SA.
Dipòsit legal: V-853-1984.
Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

La setmana passada, el Parlament de Catalunya va celebrar el debat de política general. De fet, es va convertir en una mena de segon debat d'investidura en què el president de la Generalitat, Pasqual Maragall, i el conseller en cap, Josep Bargalló, van desgranar els plans del Govern català. Com és natural, en aquest tipus de debats cada formació va tractar de fer-se el seu espai. El dirigent de CiU, Artur Mas, va fer un bon discurs, una vegada ja assumit el seu paper de dirigent del principal partit de l'oposició, amb voluntat de ser alternativa de govern. Josep-Lluís Carod-Rovira també se'n va sortir prou bé, del seu difícil paper. El dirigent d'ERC va optar per un discurs sobri que feia compatible la participació de la seua formació al Govern amb la crítica a possibles actituds de subordinació al Govern de Zapatero. El portaveu del PSC, Miquel Iceta, com és lògic, va coincidir plenament amb la gestió de Maragall; el del PP, Josep Piqué, va fer gala de la seua aguda dialèctica; i el d'ICV tampoc no es va desmarcar del tripartit. Fins aquí, tot previsible.

Pel que fa a les resolucions, cap va aconseguir el consens de la Cambra, ni del Govern amb alguna de les formacions de l'oposició. Un fet que, fins ara, no havia passat i que diu poc a favor dels cants al consens llançats des del Govern. A més, l'aprovació de les resolucions va generar imatges paradoxals que destacaven la prioritat dels interessos partidistes per sobre de les ideologies. CiU presentà un paquet de resolucions sobiranistes després d'haver estat vint-i-tres anys al Govern. Unes resolucions que eren tombades sistemàticament pel PSC, ERC i ICV, per evitar ingerències, deien, en la ponència parlamentària de l'Estatut. I és que, entre les resolucions presentades per CiU, n'hi havia de referides a incloure al nou text estatutari la definició de Catalunya com a "nació", o altres al concert econòmic. També el PSC, defensor del "sí" al referèndum del tractat constitucional europeu, va votar en contra d'una moció presentada pels populars que defensava la futura Constitució europea. Per la seua part, els partits integrants del Govern català optaren per pactar un seguit de resolucions que reiteraven compromisos previstos en els acords del Tinell.

D'aquesta manera, PSC, ERC i IC han reiterat aquells compromisos en un moment polític diferent: el PP ja no governa Espanya, sinó que ho fa el PSOE. De manera que, de la política impossible, ara hem passat a la dels bons gestos. Tot i això, determinats gestos del Govern espanyol han mostrat algunes incerteses, com un projecte de presupostos de l'estat que redueix les inversions als Països Catalans, les matisacions de Rodríguez Zapatero per acceptar un Estatut català que no "isca" de la Constitució espanyola, les giragonses i ensopegades en el reconeixement del català a Europa, etc.

Catalunya afronta avui uns grans reptes polítics: reformar el sistema de finançament i l'Estatut. No són fites fàcils, però hi ha prou consens polític i social per assolir-les. Ara bé, s'ha d'evitar que l'excés de prudència per lligar aquest consens deixi aigualts els objectius finals. El president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall, s'ha compromès a no supeditar l'Estatut als criteris del PSOE. Són bones paraules. Ara, immersos ja en la nova etapa política, cal començar a passar als fets.

Als nostres lectors

Gairebé mig any després de l'anunci, pel Govern de Madrid, de la retirada del Pla Hidrològic, el riu Ebre torna a estar d'actualitat. Si fins ara la qüestió era la quantitat d'aigua disponible, ara el debat està en l'estat d'aquesta aigua. Alguns informes recents han demostrat que la qualitat de les aigües de l'Ebre està per sota dels mínims exigibles. Els abocaments continuats i la manca de control a les zones industrials a la vora del riu i dels principals afluents han provocat una greu situació de perill ecològic. Diverses entitats ecologistes porten més de vint anys denunciant els abocaments incontrolats d'algunes empreses de la vora del riu. Els informes de l'organització ecologista Greenpeace indiquen que les deixalles tòxiques del llit del riu poden tenir efectes negatius per a la població de la zona. Analitzem tots aquests factors en el nostre tema de portada del present número.

Jaume Monzó, coordinador

DE LES DECLARACIONS ALS FEITS